

[Fisker.]

talelse er fremsat i den kommunale Skatte-
lovskommissions Betænkning af 1910, der
kan den højtærede Minister finde den. Der
har det ærede Medlem Hr. Pinholt sammen
med adskillige andre Medlemmer af Kom-
missionen udtalt sig, som jeg med den højt-
ærede Formands Tilladelse skal citere:

„For Sognekommunernes Vedkom-
mende ses det, at cirka Halvdelen af de
paalignede Skatter er Ejendomsskatter
og Halvdelen personlige Skatter. Dette
Forhold frembyder sikkert adskillige For-
dele, som det gælder om ikke at fjerne
sig fra, navnlig ikke i Henseende til øgede
personlige Skatter.“

Det er en overordentlig klar Udtalelse,
som det ærede Medlem da sammen med fire
andre Medlemmer af Kommissionen frem-
satte. Jeg gentager, hvad jeg sagde i mit
første Foredrag, at jeg føler mig ganske sik-
ker paa, at den danske Husmandsstand i
Almindelighed sammen med mit Parti er
fuldkommen enig med det ærede Medlem
Hr. Pinholt.

Ministeren hævdede, at det var uhyre
naivt af mig at gaa ud fra, at de offentlige
Afgifter vilde influere paa Ejendomspriserne,
han sagde, at der var ikke mange saa naive
Sjæle, der vilde betale for Jorden og tage
Hensyn til de Afgifter, som hviler paa den.
(*Indenrigsministeren* [Kragh]: De faste Af-
gifter). Ja vel, de faste. Ikke en Gang det
ærede Medlem, sagde Ministeren, var antage-
lig saa naiv.

Jeg maa heroverfor gøre Ministeren
opmærksom paa, hvis han ikke ved det i
Forvejen, at Forholdet er dette, at det ikke
er Køberen, der fastsætter Købesummen,
men Sælgeren over ogsaa Indflydelse der-
paa. I det Øjeblik, man gaar ud og skal
købe en Ejendom, er det ganske givet —
det ved enhver i denne Sal —, at Prisen
bliver fastsat under Hensyn til de offentlige
Afgifter, der hviler paa Ejendommen. Hvis
Ejendommen er afgiftsfri, vil den naturlig-
vis koste mere, end hvis den er behæftet
med forholdsvis store Byrder. Hvis Mini-
steren mener, at det skulde være naivt,
beskylder han Hovedparten af Landets
Indbyggere for at være naive. Det er nemlig
sikkert, at saaledes maa enhver bære sig
ad, der skal købe en Ejendom, han maa tage
det Hensyn, som han her tvinges til at tage.
Det er ikke alene mig, som den højtærede
Minister har nødig at kalde naiv, nej, det
bliver saa godt som alle, der skal ud i
Ejendomshandel, ud i Handel i det hele,
hvor der er Tale om faste offentlige Afgifter
paa Ejendommen. Det maa nu den højt-

ærede Minister selv afgøre med de Folk,
han her betegner som naive, det skal jeg
ikke blande mig i.

Den højtærede Minister var endvidere
inde paa en Omtale af de Tal, jeg havde
nævnt, citeret efter K. J. Kristens-
sens udmærkede Afhandling. Jeg havde
gjort opmærksom paa, at man ikke kunde
sige, at Ejendomsskatterne, hverken de
kommunale eller Amtets, var steget ufor-
holdsmæssigt stærkt, at man tværtimod
kunde sige det modsatte, nemlig at de ud-
gjorde en stedse mindre Del af den samlede
direkte Skattebyrde. Naar dette er Til-
fældet, har den højtærede Minister og hans
Parti intet sagligt Grundlag for et Forslag,
der tager Sigte paa at nedskære disse Byr-
der alene ved en særlig Bestemmelse, og det
glæder mig da ogsaa, at den højtærede Mini-
ster, efter at han paa forskellig Maade havde
forsøgt paa at gøre disse Tal og mine Oplys-
ninger her til halvvejs ukorrekte, dog til
sidst indrømmede, at Tallene var rigtige
nok, i Virkeligheden er Amtsskatterne gaaet
ned fra 38 pCt. af samtlige direkte Skatter
ved Aarhundredets Begyndelse til 23 pCt.
i 1924—25.

Jeg takker for denne Erkendelse, her-
med har Ministeren nemlig slaaet fast, at
dette Lovforslag savner ethvert sagligt
Grundlag, idet det gaar ud paa at nedskære
denne bestemte Skat, som i Forvejen ikke
har kunnet holde Trit med Stigningen af de
øvrige Skatter.

Den højtærede Minister talte derefter
en hel Del om Vejudgifterne, hvad der var
meget naturligt. Disse Udgifter har naaet
utaalelige Højder, sagde Ministeren. Mini-
steren gjorde ikke Forsøg paa at rokke ved
min Paavisning af, at Vejskatterne var ned-
sat ganske overordentligt, men, sagde Mini-
steren, der er endnu tilbage af Vejskatter
væsentligt mere, end der efter hans Op-
fattelse er rimeligt under Hensyn til den
lokale Trafik.

Jeg paaviste, da jeg første Gang havde
Ordet, at med Hensyn til Vejudgifterne
ligger Forholdet saaledes, at Vejskatternes
Stigning fra 1915—16 er fuldt ud dækket
med Motorskatten for Regnskabsaaret 1928
—29, og der er endda et lille Overskud paa
ca. et Par Mill. Kr. Jeg vil gerne ved denne
Lejlighed fastholde disse Tal, for de har
deres store Betydning, naar man skal sam-
menligne dette Forhold med andre. Den
højtærede Minister maa altsaa være klar
over, at naar Vejudgifternes Stigning er
dækket ved Motorskatten, og der endda er
et Overskud paa 2 Mill. Kr., saa er der ikke
megen Urimelighed i at forudse, at med en